

На тюрбето на Бали ефенди циганите отиват и когато трябва да се закълнат в истина. Ако положилият клетвата лъже, наказанието го настига в продължение на едно денонощие. На лъжеца се случва нещастие – най-често парализа, изкривяване. Вярват, че пред Бали ефенди не може да се излъже или да не се изпълни дадено обещание.

След като посетят църквата и тюрбето, отделните цигански семейства или цели родове се събират и се отдават на ядене, пиеене и веселби.

28 АВГУСТ БОГОРОДИЦА БАРИ (УСПЕНИЕ НА СВЕТА БОГОРОДИЦА)

На 28 август циганите празнуват като най-светъл свой празник денят Успение на света Богородица, който наричат Богородица Бари.

Призори циганите ставали и се обличали с най-новите си дрехи, качвали се на каруци и файтони, украсени с шарени черги и килимчета, и заедно с тенджерите с вкусни гозби и непременно с няколко големи дини, поемали към някой манастир, посветен на Божата майка. В София циганите отиват в Драгалевския манастир, от Пловдивско – в Бачковския, от Търновско – в Троянския манастир. Щом пристигнат, влизат в църквата, палят свещи, молят се за здраве. Ако имат болно дете – носят дар, записват имената си за светата литургия. След това излизат навън, подбират удобно място и отпъват богати трапези.

Жените събират билки край манастира, особено шибой за лекуване от жълтеница. От църквата взимат босилек и менче със светена вода, която занасят вкъщи и поръсват всяко кътче на дома си. На връщане с песни и музика огласят целия път. Вечерта по къщите започвали истинските семейни веселби. Някои правят курбан и раздават на съседи и на близки. Циганите обичат да казват: "Бог е един за всеки човек на света. От него е получил живот, по негова милост живеем и трябва да го уважаваме. Богородица е майка като нас, родила дете, отгледала го и го разпнали на кръст. Затова тоя ден Богородица Бари даваме помен за нея".